

1
ve složení Jirí, Petr a Monty
a dále Miša, která se připojí
20 Kili na Safari a Zanzibar.
Jirka doprovází na letišti Tatiněk
a Jana s Tyhou. Petra, Miša a Monty
Carmon se sestrou. Cestu jsme
plánovali zna kili na skytek,
ale na poslední chvíli se ukazuje, že
na zbytek naš bude s největší pravděpo-
dobností. Miša je těhotná!

01. Po 4. 1. Praha - Istanbul - Nairobi
Je pondělí 4. ledna 2010, den kdy začíná
naše africké dobrodružství. S cílem
dobyť nejvyšší horu Afriky, ložnici ~~na~~ v
hranici Tanzánii při hranici s Keňou,
Národní parky na ST Tanzánie - především
Ngorongoro kváter a Serengati NP
a závěrečné koupání na Zanzibaru.
Předpokládáme počasí pro náš první týden
není nijak závratná. Bouřky a déšť
od 4700 m. n. m. ~~se~~ sněžení a vítr.
Uvidíme, snad nebudou povodně
jako naposledy v Au.
Na letišti se scházíme něco málo
před 12, odbavujeme se a dozvídáme

se, že letadlo bude mít zpoždění
cca 45 min, možná i hodinu, kdo ví. Tato
informace není moc potěšující, neboť
v Istanbulu máme jen 1,25 h na přestup
a i bez zpoždění ^{jsme měli} máme obavy, zda
mám stihnout přelétit zavazadla.

Nakonec opouštíme slunečnou ale
^{h2c} mrzlivou a zasněženou Prahu s hodinovým
zpožděním, doufáme, že i navazující let bude opožděn.

Letadlo nás velmi mile překvapilo, pohodlné
sedáčky a plno místa pro nohy - to jsou ještě
někdy, co třídě nezažil. Jídlo také dobré a dokonce
v rezavé příkrý. Přistáváme už za tmy
v Istanbulu s hodinovým posunem a místy
teplotou okolo 0°C. Zjišťujeme, že navazující
línka celou cestu letadlem bořily uši, ale
zvládnul to, uvidíme jak zvládne křídlo

let má odletět na čas. Takže máme 20 minut
na přesun až už nás jako poslední vezou k
letadlu. Ptáme se na zavazadla, prý "no problem".
Něco nezhýbná nám než věřit. My jsme letadlo
stihli. / Oba lety jsme letěli s Turkish airlines
a Boeingem 737-800 ~~z Prahy~~ V tomto jme
očekávali, že nám dají dok. a přistání, když
letíme v noci a oni nic, dařilo se zrovna nepředat.
Mezi Jirím a Petrem seděla ^{zrovna} německá Švédka,
zato vedle Honzy pořádně nachcípenej a roztřesený
fracek, který kachle a dřív kachle po letadle.*
D2, út 5.1. Nairobi - Moshi

Po 2 přistáváme v Nairobi, žádné extra vedro, ale nepří-
jemná 10 USD za tranzitní vízum a netrpělivě
jdeme zjišťovat, zda máme batohy - a světe div se

batohy jsou ta. Ty kluci Turecky to stihli - jsou ale i kulobí.

Že jsi letiště je skvělé a malé, takže najít kafe

Kavku nebyl problém - jediný rostarací kafe. Kupujeme

vodu, něco k jídlu a jde se ustatnout tělo na

krásko, "komunistické" červené dlaždičky v restauraci

lašfesti máme dostatek novin a teplé oblečení -

správný bezdomovec :) Krásko byla pěkná zima,

tak jsme no soka oblekli všechno oblečení jako v Praze.

V bneis vyhodila obilutka kafe, že začínají přilekat

Letadla, takhle se zbalíme ze země. Vpůl 8 půsle

lovák od cestovky že bus pů jele truslu ruclen.

Vše tu je, "pale-pole", takže něco maloro tugarika

Jedí se tak ulovo, jako to ve správně pývula

Anglicko kolonii. Násilníci platí za ten větší

atoho kdovico troubi. Navíc tu nevedou žádné

knazetela, takže zlověte musí zavít cestu.

Česta měla být po asfaltová, dálnici, ale tu

správně, tak celá česta vede po nahradní

odevdat opouštěcí list a do té chvíle

V Tantanu se ukazuje práva byrekce a

40tervho okyaku to každému slušná fronta

u každého děloji něco jiného, ale nikdo neví co.

Závěr je musíme vyplnit 3 formuláře, pak jít

zaplatit 50 USD za vízum a bance naproti,

pak se vrátit a vystát nějakou frontu na

víza, stali jsme si jedné, ale tam nám vízum jako

evropanům odmítl dát, takže do jina.

Nakonec po necelých 2 hodinách odcházíme

s vízem v pasu a ~~jeď~~ pokračujeme stejně

rozměcené cestě do Arushi. Tam dorazíme

cca v půl 4, měníme bus a hura do Moshi.

Konečně asfaltka, lostou se nám poprvé ukazuje

kili zmraků a dole b dorážíme dokonce do Moshi

Motel vypadá dobře. Dostáváme 2 chytly, takže

Petr dnešní sám a jít sličičku s Monou.

Pot káráma se s Achimem, který nám

během večera předal všechny potřebné rady

na výstup Kili. Dozvídáme se plno užitečných

a potřebných věcí. Okolo půl 11 konáme a

tamět mrtvý idema spít. Petr ještě telefonuje

s Monou a dolndyjo její přítel. Předtím jsme

ještě udělali pár změn na přístě itový střed.

Sprma tamet jak zabít, ~~zavřít~~ koro žádní komáři,

takže pohod. Jirku začala blát kyjel z dlouhého

sezení v autě a tatadla ještě k tomu znehybně,

uvídlí se s ním zitra udolá kili. :)

18.4.2000

3 080 m

D3, ST 61. KILI - Nachea Gate - Nachea Camp

Ráno Jirka probudil Honzu hlasitým čírdním, kdy na Honzovu otáčku bolik je hořin jen zabručel že šel jen ačret a vyprout vetrak. V 7 hodin byl buďicek. Jirka probudil Honzu i Petru. Petřa spal nahý jen na dece přikrytý nasytí kerou. ~~Petr~~ Rozhodli jsme se nejdrive zabalit a pak kprve snidat. Jirka byl ztalen nejdrive, pak Petřa v zápetí a jáko Honza nestihal a dorazil za klubkou na snidání s 15 minutovým zpožděním. Snidání nás všechny zklamalo, řekl jsem si o sýr přinesl pár kusů a z něčty náh bzdnil že jsou zadarmo. Koupili jsme vodu. ~~to~~ Jirka s Petřou odcházel že snidání drive, Jirka se soukře teletak od uklizečy - Cat máme na kili zásobu na utírání, nasytí - úspěšně). V 9 hodin jsme měli odjezd, malý zpoždění opět díky Honzovi. V 9:15 odjíždíme. Právě se na banku, jedeme do města a měníme peníze - Jirka s Petřou každý 100\$, Honza 50\$. Z banky odjíždíme koupit SIM kartu (Tanzanskou). Zastavujeme ve městě, Petřa odcházel s jed. černochem asi na 30 minut. Bojuje s dománím a snaží se jim vysvětlit co chce. Po nakoupení karty nechápe jakto, že nefunguje, až

pote pochopit, že musí nabít kredit. Dobýjení kreditu probíhalo silně pomalým způsobem. Mezitím jsme trouza s Jirkou obcházeli prodávace dajů. Dělali cesta vedla k nákupu sítěnek. Petřa se neúspěšně pokoušel o dobytí šim lary. Nakonec se dohodli, že to zruší a když postou. Máme zpoždění a k Nachea gate dorážíme v 11:15. Bydlení trvá kolem 45 minut, v mezidobí mluvíme s jinou skupinou, 2 jsou kanadani s českými předky. Ve 12 hodin konečně vyrazíme, po chvíli začne pršet, o chvíli později už lijí jak z konve. Oblékáme si nepravokavé oblečení a po dalších 45 minut jdeme v dešti. Cesta byla ~~atletem~~ dobrá, stěrková a o dost lepší než jsme čekali. Kolem 14 hodin máme oběd. Stojíme opřeni o strom zatímco si vede náš americký roztří tabor se stoly, zidlackami a o chvíli později dostávají teplé jídlo. Průška je krátká tak max. 15 minutová a opět vyrazíme. Jedeme střídání tempem -

* nosič si na cestě za bránou prodávají věci a shazují ostatní.

→ myjeme další skupiny. Nikde žádné opice.
Jeta s Jirkou Jek 106. Snažíme se,
domluvit s nosiči, ale anglicky moc nemluví.
Naš guide se ods pokouší naučit suahilsky,
a my jeho čich. Udhne ho "ITV VOLE" a
"TO H1 POSER (PRSA)". Kde Thaddeus
dováděje do kempu o myjeme si nohy.
Jirka nám dává přednášku o ovčáčkách.
Jako předkrm dostáváme popcorn a čaj.
Pak kádně, procházíme se po kempu.
V 7:30pm máme teprve večeři. 1 chod
je polévka z okurky, 2 chod maso se
zeleninou a brambory a jako zákusek
avokádo. Po jídle jsme unavení a
jdeme katan 21:30 hod spát.

3000m 3045m
D4, ČT 7.1. Machame Camp - New Giza Camp
Spíme přiměřeně dobře, jirkovi je zima, Petr s Honzou si
stan pokrývají na 12°C, venku bylo jen 6°C. Vstáváme po
6:30. Kilo bylo krásně vidět. Pochytila nás horká voda
na smyčce a celá bohatá snídaně (párky, vařená omeleta,
~~maso~~ chleba s marmeládou, pečené brambory, rajče a šunka).
Když začalo slunce svítit do kempu, výrazně se ohřelo,
přičemž jsme se namořili a přelétli do krásovy
a hned s hrozným rukávem. Bolení hlavy opět nejděle

konveni. V 8:50 vyrazíme na cestu. Jdeme si niořím
lesem po hřebenu. Slunce si ale moc nenařizuje, po
půl hodiny se rozbíhá a celý den je rozbíhá, chvilu
i lehe prší. Skupině je dnes smutno, voda je mizivá,
málo rozbíhá a občas klová. Právě když počítáme jdeme
ve skupině lidí. Vyfotil si cestu bez lidí kádně
nemá měnit. Na rozdíl od jiných skupin jsme nedostali
žádnou svačinu a tak jsme se museli dostat svačinky,
míněli tyčinky a sušené maso. Cestou děláme jen
krátké přestávky, žádnou delší nemáme. Do kempu
dovádíme ve 12:30. Bůhví teprve slavní slavní. Kemp je
na planině bez stromů a došla tu fůra. Umýjeme se
v horké vodě, přelétáme a čítá nás obd. Máme
krásnou dřinu, čaj, kofein s mlékem a marmeládou,
svažené těsto a ořechy a meloun. Bylo to dobré a hodně, ani
jme to nesměli. Měli jsme se nasobit daleko, tak se probírali
oblastí a začal vyhlídkovat malý kádně. Jeli jsme
se do slavní na chvíli natáhnout a Petr přišel daleko.
Půl kila se jdeme projít do nedalekého Giza slavní. Je
to asi 1,5 km daleko a mině do kopce. Závěra se kádně
oblastí, nejprve se rozbíhá v malinké zalesněné Giza
cave, ve které se dříve spalo. Za slavní jsme v Giza slavní a

a tak se raději dříve spí. Jít s Honou jdou bratři
kard o andělskou, Petr musuje. Zvláště se a ráno
foukat. V 18:30 máme nhlom a hohom večeři. Nejprve
milkovon polístu se sponstou pět a dletem, pak nji
se rehimovon omítou a dletem hruem masem.
Jako drcat je ngnitlogia margo. Ma si volubnšme.
Armat Petra a jita hohu. hohi tricho. Petr si jite so
večeři lehnout ~~se~~ a dopijme se slane deht. ~~Do~~ Oslah
dowlonaji program na rhu. Vrchu se nphie adhilo a je
jeu 4°C. Dno řádny křehký rájst dnuce metf. ~~Je~~ omé
jdu spát i jita o Honou. Petr a jita nji hohu špáh,
Honu dnuce dnuce. Vrchy nji hohu hohi tricho, ale ngnitlogia
to ngnitlogia hohu. Vrchu se nphie adhilo přeháněl,

3845m 4640m 3960m
D5 Pa 8.1. New Shira - Lava Tower - Barranco camp
Přes většinu noci prošlo občas i záhřmelo a celou
noc silný vítr. Jirka neohl spát celou noc,
Petr se v noci probudil a pak šel spát. To Honu
spát dobře. Ráno vstáváme v půl 7 a začíná se
vzít a stávat. Snídaně má tradiční oproti, přet a vajíci-
nou oproti. ^{siouk} (v 8h slavníka vgrá žina). Vím
jo porána dobře, žadug stvevní ani jito problém,
jou Jirka je ospalejší. Po půl mtrah sundavine
zimní buada a pomala, roto-pola pokrácime
knašnou krajinou vzhůru. Cesta je vzhůru
mezi kalávoými kamny, rostliny se mni,

Po cca půl hodce přicházíme k a nabíjeme
na sebe vše co jsme si na nozeb vzali. Postupujeme
pomalu, ale jistě a pomalu nabíjíme dnuce
výskové metf. Počasí si s námi haje domyden,
chvilí teplo jona mikimny pak nji dnuce mni
a je zima na flooru - nji, hohu a hohi dnuce
báhem dnuce, několi k hohi přeháněl, ale
nji ~~zabíhlo~~ žadug volky sljva k.
Po většinu dne jdeme v mtrah, tak toto
moc nevidíme, jona mtrah před sebou a nji
sebou. V půl 12 costí me Lava Tower obědváme,
přivede nám nese v tor mosce včerejší polovky,
tak máme a spou na costě něco teplého. Sice
to nemohli dnuce pochopit, co přeháněl chceme,
ale jak je vidět, tak to nahnac pochopili. Hlavní
přivedce Sos Peter. evang. Omačka umí trochu
anglicky, ale není hor komunikativní. Druhý
přivedce se jmenuje Peter, který je hohu
kamaš dnuce a moc se snaží s námi hohu a
něco nám říkat, ~~je~~ hohužal anglicky hohuž
užec nic nemů. Občas to vypadá, že
my umíme víc slovu svahilsty a on česky nji
anglicky. Báhem oběda se trasto roztáhle
oblec trasto a vjdíme nejvyšší bod dnešní tapy-
skálu Lava Tower. Cesta je stále moc pěkná
a poměrně jednoduchá na chůzi stačí si jen
najít cestu mezi lavovými kamny. Počasí se

[illegible]

Zadržuje otkamen a pada na ostatak kumena
 Jirka mu osetruje ruku a Monka s
 Ramon (naš tišnik) prihlizi. Rana na
 dlanu nani velika, a lehotka a sila ek, mi ci
 Leme spiti opul 10. Dnas spi Petar sém a Jirka
 s Monka.

39430 m 40335 m

D6 So 9.1. Barranco camp - Karanga Camp
Snídaní máme domluvenou na 7:30 a odchod na p. Jochad.
Budíme se všichni kolem 7 hod a začínáme si balit.
Snídaní je připravena přesně načas asi nejoblíbenějším
členem dopovadné skupiny - Ramou - v 7:30 hod.
Na snídaní máme klobásky ovesnou kaši, chleba bousky
jemně opečeného toastu s ještě mraženými bousky
namazaného syra. Bousky ovoce a jakob
poslední chod, přelék s omeletteou z vajetek.
Po vydatné snídani nefasujeme žádnou sváčinu -
je to pryč jen cca 3,5 h do dalšího kempu
a tak to je zbytečné. Tak jako obvykle i
nevyčkáme v předem stanoven čas 8:30, ale
až kolem 9 hod. Necháváme Barranco camp za
zády a vydáváme se vstříc obrovské skále
- za ní se tyčí majestátní kibo.
Stoupáme, spíše lezeme asi hodinu a dostáváme
se na nejvyšší bod dne 42. m. Po cestě různé
růpkuje se s našimi guidy a ostatními
skupinami - zejména švédsko-dánské a slovenské
(křesťané). Nahoru dále brčkou zastavku a
začínáme sestup. Nejdříve mrazí, až když se
blížíme ke kempu Karanga - asi hodinu
od něj tak zahajujeme ostřejší sestup do údolí
kde teče řeka a odkud nás čeká
vzestup nahoru na nahorní plošinu kde

Je nás celou kemp. Peta s Jirkou vodu
dělají a mluví, Honza kráček a pindka
cesta nahoru. Honza dovede do kempu
kolem 12:15 Jirka s Petou v 12:30. První jídlo
z konve. Utahujeme se v našem jídelním
stanu, kde se schováváme před lijáky. Za
chvilku dostáváme teplo vodu na umytí.
Jirka jde telefonovat do stanu, Honza vyleze
ven a umyje se naly, Peta to stejně aborat
v jídelním stanu.

^{naše jídla}
~~Ch H K~~ RATA (číslo)

Po umytí dostáváme kolem 13:15 oběd -
vajčková omáčka s brambory, pak polévku,
jakou hlavně chod 2 kusky sušákových nugletů
revnutí s masem a zeleninou. Jalo
desert každý 1 platek pomerance, 1 bonbon,
pečený kastorek z mouky a ovocné pitíčko
porád prst, takže i po obědě zůstáváme v
jídelním stanu. Jirka píše deník za
věčrejšek Peta s Honzou hrávají prst.
Kolem 15 hod. dešt ustane, Jirka pokračuje
se psaním, zbytek si jde lehnout - Honza
s Jirkou dnes sdílají stan. Na chvíli
vyleze sluníčko, v 16:15 se ale spouští
další vlna silného deště. Dešt trvá až
téměř do konce večere, která začíná kolem
18:30 hod. Honza čistil zabalený batoh a
plastíku zabíhaco Peta s Jirkou začali pojídat
polévku. Jezíchl nadávky na přepracovanost
a byly slyšet až do kuchyně.

Ani jeden jsme polevil, moc nepojedli a
téměř alon ji vrátit. Po večeri jsme
měli pravidelný meeting - briefing - brainstorming,
kde jsme se dohlobovali na další den -
sundání v 7:30, odchod nejpozději v 9:00
hod. Hlavní guide SASPETER se nás ptal
kolik vody jsme vypili a když slyšel, že
kolem 18l čaje tak jsme dostali
správnou, že máme pít více vody. Honza
si vypral spodky a ponožky, Peta psal
STS a Jirka fotil krásný výhled na
město pod námi - Moshi.
Je 20:30 a jdeme všichni spát.

D7, Ne, 10.1. Karanga Valley - Baraka Camp
Dnes je ten velký den, kdy o půlnoci ležeme
na summit! - Vstali jsme normálně kolem
7 hodiny, v 7:30 sundáme kůže mlha nás
nemůže vidět. Všichni se cítíme dobře, zatím
:-). Cesta mlhou do nás moc prudkého kopce
trvá něco kolem 3 hodin. Krajina je desičná,
řadová tráva, jen kamenná. Dostáváme do
kempu kolem 12 hodiny. Stanů máme postavených
hned na začátku (tam nejpozději stan) tábora.
Fouká silný vítr a dešt se střídá se sněhem.

Obědváme všichni už plni myšlenek na
výstup. Pěťka je trochu nervózní, Jirka trochu
báči hlava, Honza už málo, přejem
to oběda přichází "Ovčáček" a říká námyšlen
na výstup.

23 h budíček

24 h (půlnoc) výstup - zahájím
očekávaná doba výstupu 6-7 hodin
Do výstupu navrát do kempu, oběd, 1-2 hodiny
odpočinek a pak cesta do kempu n.n.

Ještě nás ale čeká večer v 17 hodin
Doba mezi obědem a večer trávíme
někde. Honza si čte noviny a píše
vlastní deník, Pěťka s Jirkou se šálí
na večer a čekají až přestane vydat
dešť. Zbytek to uteče a uvidíme
Honza s Petrem už to do sebe Hana s
povinností, Jirka má očividně pořád
apetit :-). Při večeru se snažíme co nejvíce

vhlíkovat a připravit se poctivě na
výstup. Po jídle přichází "Ovčáček" s Petrem,
ptají se jestli jsme OK, domlouváme
ještě jednoho přívalce, který přijde s
horkou, teplou vodou pro každého. Honza si
půjčuje jednu vrchní fleecov bundu

na noc. Jde se lehnout dostanu, dneška
spí Jirka s Petrou a Honza sám. Přirodne-
jeme navázovali, že si kvůli zimě ve stanech
vlehneme všichni 3 dohromady, ale nakonec
jsme od toho upustili. Všichni jsme
leželi ve stanech a snažili se usnout. Hrozilo
se to podařilo, Jirkovi ne a Pěťka tvrdí, že
také ne, ale Jirka ~~navíc~~ ^{navíc} ze Petrovo
pochraptávání ~~navíc~~ ^{navíc} mlčí o opaku :-)
V 23 hodin máme v našem jídelně
stannu připraven čaj a susačky. Pěťka s
Jirkou si dávají, Honza už jen čaj.
V průběhu večero-sundane si připravujeme
poslední detaily, dostavíme čaj, připrav
jeme trekové hole, oblékáme vše
potřebné a uvidíme půlnoci (asi o
2 minuty později) vyrazíme z kempu

28.9.
08. Po 11.1. Barafa camp - Uhara peak - NE
Je přesně půlnoc a my jsme připraveni
na dobrou noční horu Africa zvanou
"Roof of Africa". Vyrazíme pomalým
tempem "Pole-pole" v pořadí Jirka

Sospetar, Jirka, Petr, Honza, Peter a vybraný
porter. Procházíme kempem a pokračujeme
dále nahoru. Před sebou už vidíme pár skupinek
s čelovkami. Ideme způčínku po zmrzlé
skále, jsou hůle, ale pokračuje světlí vřtr
a mrholí. Všichni jsme pořádno nabalení
až nám je příjemné teplo. Procházíme
mrakem takže světlo z čelovek se odráží
v mlze a není tak moc vidět na cestu. Navíc
asi po 15 min chůze začínáme poletovat sníh,
sníh loží i na zemi. Sníh nás už neopostí
vzhled. Zato sněžením přelítáme asi
tak po 10 minutách kdy se dostaneme nad
mrak a konečně vidíme hvězdy na obloze
a vyčkávející kvasíc. Těsně nad obzorem

vidíme i velký vůz - jen vzhůru nahoru.
No, ale zpět k našemu výstupu. Když začlo
chumelít a my se ocitli v mraku, tak už
pro námi bylo vidět dalších několik skupinek.
několik pomalejších jsme předešli, aby stály
a pomalýj ten jsme pokračovali vpřed. Vřtr
stále sílí, takže i když teplo měruka toval teplo
okolo nás, tak s připočtením větru mohl být
pocitová teplota -15 až -30°C podle síly větru,
přičemž nám by a chumelání. Po hodině a půl
dál jsme v první "větší" přestávku a když jsme se
v klidu napili a utkali něco k jídlu a odpočinku.
Honza je zima, tak si bere na sebe další vrstevu.
Honza i Petrovi je "trošku" špatně a tak
preferují pokračovat více pole-role. Jirka je
v dobré kondici a pokračuje mau
cesta a kluků je stále více, ale nezávisle
na dalších párte dáváme horký čaj s termosky,
Petrovi pomalu dochází síla, ale jakože
zkušení horák na sobě nechce nechat nic mást.
Honza je na tom trošku lépe, tak od něj Jirka
bere trochu ...

aby měl minimální zatížení. Pokračujeme dále vstíc
vitr silf, vrstva námrazky na našich botách
naš navuštěná každým krokem a už se tělíma
na vyhledávání slunce ve kterémžtévětinu, panis
aspoň trošku ohřaje. Hmotu ztíma mít halucinace,
headuže se ani otčit a podívat zpětně
jak se mu motá hlava, alespoň pomocí občasných
pokračuje dále v cestě na vrchol. Petr se už tělí
jako by měl zposladiho a to jsme teprve v půlce.
Ona naur hují pomaleji chůzi a ~~kratší~~ ^{kratší} ~~nebo přestávky~~
během kterých promějí. Jirka je stále v
pohodě, má kobra na ledy, jomr dobré prohlíží
sá oblohu a raději by měl delší přestávky,
aby se mohl najíst a pak by chtěl zase
jít vyhledat ^{na další páse} každalujeme se nad dvě skupiny
toho s Petrem jako ~~matky~~ ^{matky} s myslí ztracených
zakončují pomaleji dále, Jirka do sebe tlačí
čokoládu a energetický gel na pokračování
pausa vyraží stále pln energie vzhůru za
ostatními. Vzhledem k její rychlosti je
brzo dohánějí. Ztíma se rozednívat a
my dorazíme na Stella point - hraniční křižovatka
ve vyšší, a navzdávíme se ztíma projevovat
stále více, ale vidíme blízkých se vychodem
slunce a jsou pár metrů na šance dál.

koume všude přitom nemluhy, vítr silně
ztěžuje cestu. Právě poslední horový
čaj z termosky a čokoládu. Jirka, jelikož
má jako jediný camel back měl tu výhodu že
mohl pít kdokoliv během cesty a zároveň
sloužil jako "picí" stanice pro ostatní.
Blížíme se k vrcholu slunce už se chystá
vykouknout zpoza mraků, které se
rozhádají všude pod námi. Tipují, že všo
pod 9,500 m je v mraku a tudíž tam prší nebo chne.
V 6.12 dorazíme na vrchol ~~na vrchol~~ s vychodem
slunce v zádech. V tom okamžiku se ~~zane~~ ^{zane} ~~usad~~
spadla obla a učíváme si krásné scenerie
které se na jedné vřude okolo vyklábali
z mraků - navíc krásně ozářené vychodem slunce.
Sas Peter chce na vrcholu strávit na x. Smínek
a pak rychle prot. Fotíme se na vrcholu a možná
přičežeji i ostatní skupiny, také se totiž a
posledně odchazeji. Z naší skupiny všichni
5 m. ^{spasné} ignorujeme, stejně tak jako
duši naurkomin. Po zhruba půl hodině
strávené na vrcholu kiliannjare - Ukuru
peak ve výšce 5895 m.n.m. se pomalu
i když z neradi loučíme a postupujeme
zpět na Stella point. Cestou obdivujeme
každou vřadu a vřadu.

těto nejvyšší sopky. Často se hodno fotíme
a užíváme si zasněžených ledů a květů
ledovce a dvakrát vrcholky kili neť se shodou
do mraku. Okolo 7 přichytíme zřet na Stella
point, od silnice v mnohých vrstev a kura dolu.
Jirka je napřed s nosičem a vychytá tane
dovazet do kempu okolo 8 hodiny. Ostatní jdu
pomaleji a ~~na~~ příchází už za dvě hodiny
okolo 9 hodiny. Zlézáme do stromů, do spacáků
a trochu odpočíváme před finálním sestupem
do Mweba kempu. V 11 je pro nás připravený
oběd. Jsme hladoví, pavení a energičtí,
tak se trochu neochotně suneme a vyhodíme
spacáky ven, kde fouká opět silný vítr,
je mluha, že by sedala krájet a do toho
všeho vydatně prší. Po obědě vyjde
batime svoje věci, kuli se i stany a kura
za cestu dolů do posledního kempu v rámci
kili. Ještě musíme klesnout 7.600 vyškvařící
metrů z výšky a vytrvale to deště, který
nás až do večera nepustí. Petru je
voda bídná, Hontoci nechtějí omoc lepo.

lediny Jirka se ~~na~~ v poklě 1 kl. -

počítá na opravdu nepřeje. Téměř vůbec
nefotíme, často spíše připomíná potok,
podle množství protékane vody.
Konečně dorážíme do kempu. Provočují
až na host. Jodike's těstí, že tane
takou žinu. Všechno máne mkrý včetně
stanů a karimat ek a okolo stanů
je pořádné kha. Večerina, probíráme
program na zítřek, dohadujeme se kuli
dalšího poznání tips. Petru za léta sáz dostanu
a ihaek usine. Jirka s Hontou vytekli
týden staré noviny a čtou je. Přectene poučiji
jako podtočte rod fotky, aby toho nebylo
užt ně všude. V noci všichni spí jak mimici!

29. Út, 12. 1. Mweba camp - Arusha

Voláme o půl ~~na~~ sedmé, mluha je zataženo a
lehce mžes. Přes noc nám ne vlnhan vítrce máneuschlo.
Vsedm je snídani, opět omlela s pátkem a krupicová kaše
hlavá a ovšem kucháři moc nepovedla a tak do máne
sypeme sbylék čokolády. Hontou máne mkrý mkrý mkrý
ani užil a raznechávaně kento chod. Po snídani ještě
s Hontou dohadujeme výši množství a kuli

jeho distribuce. Máme dost dubných tak každý hned
dostane svůj podíl. Celá osádka našeho doprovodu se
shromáždí na předním stanem a kapejíva nám
kuchár "Kikimangara song". A jde jim to velmi
dobře. Po písni že Umáča jednovládní jména a oni
si přijdou pro spomínání. Písně tam trochu změně a
tak jistota obzvláště 5 dolů. Dobrotli jsme se na tomto.

Umáča - hlavní vůdce 60\$

Peter - druhý vůdce 50\$

~~John~~ Evans General - klobouk 50\$

Ramu - nosič a čisťák 40\$ + 10\$ klobouk od Johna

Karokoro - náš oblíbený nosič 25\$

ostatní nosiči 6x 20\$ / Mukus - summit order 40\$

Kromě peněz dostal Ramu ještě celou starou povozku a
sáhn od Jidy. Karokoro dostal od Jidy fleecet. Kemp
opouštíme kolem půl deváté. Přistává mráček a bylo
relativně teplo. Petr dokonce vyhlídl krávy. Procházíme
dlážděným protáhem. Načítá se chodit mnohem
lepší než u nás a cesta rychle ubíhá. Často zastavujeme
na fauně. Když jsme na půlce, přivodce nám ukáže
černé opitky na stromech, jsou ale daleko a nejsou ani
vidět. 2 km od brány končí pohodlný chodník a začíná

čirý přírodě lesem podruží mangelovým tolnem. Klouže to
jako sněh, jsme rádi, že všichni máme hůlky. Nedaleko
od cesty zahlédneme jiný druh opic - guarena pláštěm.

Je to hlava a více oběm. Problavíme se bahnem naštěstí
bez pošty a v 11 jsme u brány. Vyžádáme nalíbenou malou
si za 2\$ nebo 2000 TSh namyl hůlky a hůlky od bahna. Čeká
nás Achim a dodává na odchod. Petr loví signál a ejštříje,
že Míša už je u hotelu. Vracíme přejemí věci a za půl
hodiny jsme v Kery hotelu v Arushi. Dáme si pivo a
dostaneme diplomu. Jirka rozdělí mezi nás 30 propisek a
slaví o tím velký úspěch. Dodává nás odchod do Arushi
kde jsme před půl hodiny. Posledních pár set mělní je
jako barbořím. Vídáme se s Míšou a jdeme vyfotovat
P+M jsou v doměch na evropských motalach, J+D mají kulaton
chabou. Kuchár si vyhlátné zastaví na opicích a pak
si dáme lehký podruží stěd - wrap a mrsněm a myln.
Paž se jdeme projít po pasové cestě směrem ven a centra.
Jme za exoty, ale vidět nás nechtějí, jen se na nás nakupí
chlapci, co chce dělat přivodce. Chvilu jdeme opdu, pak
J+D začnou hlíže probírat a pak tyhle místní a
P+M se projdou až na hlavní křižku. Vracíme se na

řetón na briefing s Kenningem. Po hodině nám
personál proandí, že večer se servíruje v restauraci,
která je v jiné části kompletní. Večere je moc dobrá,
dáme si k ní jihoafrické chardonnay, které nás ale
moc nenadělne. U večere jsme se dobře a hlasitě bavili,
s několika druhých stoly. Po večeri jdou P+M opoť, J+J
přeprou v umyvadle a opíbat špinavé věci z lóu.

D10, St, 13.1. Arusha - Tarangiro

Thelios měl v noci špatný spánek a na snídani dorazil
s nohama spěšnějším. Takže jsme se sešli v osm, snídne
byla neúspěšná, takže odložena snídne i přes nám
chudnutí. Špatně jsme si museli o včerejší ráno. Dnes
sje byl odporný. Dělali jsme věci a o mýlném spěšnějším
jme v 9:15 vyrazili. Hledli jsme se ve směrně vyjetém
dávky a pak nečerpali v supermarketu evropského stylu.
Pot jsme šli na rádky v kutláním centru, kde měly
komplety i pár suvenýrů. Zpínáme opouštíme Arushu
(jste poláme logo DTK) a míáme rovněžným kerem

na první safari; ani nám náš Land Cruiser nejeďe víc
než 60 km/h. Máš přívode a řidič se jmezn Godlove
a kličat Godwin. Perspektiva to je anglický přelad
jejich domorodých jmezn Merg máme povídat. Po
přední dopravně do kempu leoně před parkem. Vyhláíme
kam věci a kuchyně, místní babka se hned vrhne do
slavení našich slavní. Po příchodu si máme oběd
z papírové krabice - kůře, vajčeto, salátová, koláč
směny. Kolem jedné vyjetíme po vyjetém nedobytích
formalit. Konec u vchodu nás přivítají dva obrovití
krabaty, který je plný park. Mergí tu překypí čerst
kvalit. Teplota je ráno kolem 20 a něco přes 20°C. Konec
od brány do parku vidíme naše první divoká zvířata -
antilopy jménem vodňáka. Chvíli na to poláme kousek
od silnice stádo slonů. Jdeme jako poslední, měly se
včetně v pohode vejde do obráz stěly naší Toyota
Land Cruiser. Přívode nám ukazje a pojmenová
místní kované pláky. Mergí tu je opravdu hodně.
Krajina je něče zelená a vysoce krásná, ve které jsou
něče rozmělněny slonů. Z dalších zvířat máme

na impaly, mladé žirafy, rozložené opice, pidi
antilopy dii-di, prasata a opovstn ptáci. Dýžděna na
hranu řekou nad řekou a máme pěkné výhledy na řeku
a okolní krajinu. Řeka je bohužel rozvodněná, most je
pod vodou a tak se nemůžeme dostat přes řeku na
druhé části parku. Je zde spousta baobabů, většina má
poničenou kůru od sloni. Bude odpoledne se začíná oblačnost
bít a vyhouká i sluníčko. Před řekou, řeky
zavítají park, projíždíme bránou a za chvíli jsme opět
s kempem. Hledáme síveci ve stromu a až kolem osmé je
večera. Večera je výborná a lahodná. K večeři si dáváme
jehobrické chardonnay, ale nemá nic moc. Během
večeře začala hrát kapela z místních modelů suvenýrů,
dále jsme došli i na akrobatické číslo. P+M jdou hned
po večeři spát. J+J ještě kecají se Angličany a pak
hádají o masožravém náčelníkem, který tu pracuje jako
noční hlídač. Hlava jde spát v půl jedné, je tu
dopisuje deník a jde spát o hodinu později. Venku
se vyjasnilo a obloha je poete krásná.

D11, Čt, 14.1. Tarangiro - Ngorongoro
Ráno jsme se probudili ca. 6 hodiny
rychle posundali čaj se suslikám. A vyrazili
bez kufřů na safari. Ráno aktivita zvířat
rozhodně nebyla taková jakou jsme si předsta-
vovali, viděli jsme jako ~~spoustu~~ spoustu sloni,
impaly, velvety monkey a spoustu ptáků.
Kolem 10:30 jsme se vrátili do tábora kde
nás čekal brunch. Po brunchu jsme zabalili
naše saky, paky, složili stany, kuchan si
umyl a zbalil své nádobíčko a kolem
12 hodiny jsme vyrazili směrem Ngorongoro.
Vokuněly kdy jsme vyrazili tak se celý
atm. tým domníval že plán je jasný. Dojet
k jezeru Mangara, tam stráviti 1-2
hodiny a pak se vydat ke Ngorongoro.
Plán Ladi (Godwin - náš guide a Petra) je
mít ale jiný plán - dojet k Lake Mangara,
tam přespát, ráno 1-2 hodiny pochodit a
pak teprve vyrazit do Ngorongoro. Naše
diskuze našeho týmu s Ladi episoďa
nejprve zpozorněl nášho vozidla na 40 km/h
a po následném dojezu Petra pro jedine
tak pomalu. Ladi je psychicky nevydrží a
zastavil úplně.

Po chvíli diskuzí, kdy ^{se} ~~za~~ Ladiou jinak
tlakuna matata vřel v tváři zámek
na něco jako "zasraná mzungu už fakt
jdete do pr...". ^{Asi} po hodině gledy
jsme zastavili u sířených, které byly
neuvěřitelně předražene a tak jsme tam
po chvíli náhle neuspěli vyjednat
věstere naše nákupy zakázali. ~~Flouza~~ s
Jirkou koupili za 1000 TSH 4 banány od
~~u~~ místní ženy. Po návratu do Ousta
nám Lada oznamil, že máme 112
hodiny volno a že se máme projít. To
jsme vyrazili, nejprve vřelými a spolek
a po chvíli jsme se klasicky rozdělili na
2 páry - M&P a J+V. M&P šli rovnou
podél klauz silnice, J+V vyrazili
obchádkovat každou možnou budovu
po cestě, až jsme dorazili do místního
shoteluce. Po 15 minutách prohlídce
jsme se do rozhodli darovat 2 USD.
Vyfotili jsme si dok, rozbuchli se a
na cestě opět potkali M+P. V okamžik
k nám přiběhl místní ucladik s
cethami, které se nám za netransfand

peníze pokoušel prodat. Jirka koupil
žirafy a flouza nakoupil. Po další hodině
jízdy jsme se dostali na lake Manyara
vřel point, kde jsme vyfotili pár fotek
a pokračovali. Po dalších 30 minutách
jsme zastavili ve vesničce, kde Jirka s
Honzou zahledli ctnocha s trčkou
s napsaním "ČESKOSLOVENSKO". Oba se
s ním vyfotili. Po chvíli na ně
"zařadila" skupina místních prodávaců,
od kterých Jirka koupil několik žiraf
za dosti nejnižší ceny. Misa stala na záchod
a Peta mžitím zůstal v autě. Po
teto krátké zastávce jsme opět vyrazili na
cestu. Asi kolem 16:15 jsme dorazili
k bráně Ngorongoro conservation area.
Po cca 45 minutách klasické ^{anglické} ~~tauz~~
byrokracie jsme projeli bránou parku a
jungli vystoupali ~~se~~ do výšky 2400m
do SIMBA veřejného kempu. Kemp
má hezký výhled do kráteru, který jsme
se hodlali příst den navštívit. U před
kempu stál vysoký, hustý strom Akacie.

Kemp byl i na pomezí Afriky velmi moderní zariadení. Po večerí jsme došli na plán na další den - udistem sousedního kráteru. Kolem 21 hodiny si jdeme všichni lehnout.

D12 Pa' 15.1. Ngorogoro CA

Ráno vstáváme všichni. Kolem 11:00 před 6 hodinou nani a jdeme se podívat na východ slunce, které vychází na opačné straně kráteru. Potu nás ^{adruje} nebat jde ještě krát. Vě straně kráteru hledáme planinu, kterou jsme včera našli, na pozorování. Chvilí bloudíme hustým porostem a po chvíli nacházíme požadované místo a vyhlédneme kráterem a okolí. Po chvíli se ukazuje sluníčko za hranou kráteru a proto mraku. Jiří s Petrou totiž vrubli's autem potřebuje dospotřebovat chybějící volity. Východ slunce je krásný a rychle se otepluje. Přes noc byla pěkná zima, takže máme pod hlbitan ječírky, které nechtěly vstát více než flešky Buzimá, bursky a samozřejmě cepici. Kemp je v nadmořské výšce 200m, takže zima, ale žádní komáři. Vracíme se aby jistě na zrušení páky, vaječné paláců a ořechů. Po snížení všichni vyrazíme na plánovanou pěší túru do Empaka kráteru. Nejdříve vešle musíme

zajet na Headquarters vy zvednout rangera. Po půl hodině papírování nativního Rangeru se kulašni korem, který nás bude provázet a chránit. Je jím ~~ten~~ Florent Tyňa. Cestou ke kráteru projedíme nádhernou krajinou podobnou krajině Nového Zélandu - kopce a planiny zelené trávy. Míjíme plno vesniček Masajů, jejich stáda krav a kozy, které žijí a odli. Masajové tu žijí odapevni a proto místo ní ~~by~~ vláda založila Conservation Area. Místo kde stále žijí původní obyvatelé. Masajové zde stále žijí tradičním pastevčím životem, ale někteří se snaží vyžít na turistech za určitou cenu. Po zhruba 2 hodinách dorazíme ke kráteru, jehož du zvěsti čisti vyplňuje jezero. Sestupujeme strmě dolů a za necelou půl hodky jsme u jezera. Svočine a dohadujeme se co dál. Nejdříve nám tvrdí že nemůžeme k jezeru, protože, že se je ano, chtěli jsme jezero obkrožit, ale to ne, to se prý nesmí, no to prý

je potřeba extra povolení. Nakonec
se podařilo jít na procházku podél
jetare asi tak 20 minut*. Já jsem si s sebou
a relativně teplo. Znáte nás se také loveť,
že nám byla slibována 4 hodiny procházky a že
toto rozhodnutí nebylo ono, co jsme očekávali. Bylo
nám vynecháno, že pro 4 hodiny procházky
jsme museli spít na hraně knížteru - nechápeme,
ale neklidíme extra odpor - za tím. Ideme
hahnou k autu. Najdou tu vůbec žádná
žirňata, takže naše skupinka se trhá.
My ve přední akce v dálce známe ty tři
S Lád'ou, kterým ji nese samopal. Vrabliš,
kterému je stále špatně byl nakonec
drívě než oni. Jodeme rostou zpět
a dohodujeme se, co budeme dělat.
Dívka má se, že pro návštěvu jiných
knížtera, nebo volopider poblíž ky
jsme potřebovali nějaké další povolení -
samozřejmě zaplácze. Do hlavního knížtera
také nemůžeme, když se užeta se plati
200000 a to náma vplinužítra. Shrnuto
a potvrzeno, v celém CA se nosím mimo
kebabu nikde a ...

extra poudem. ~~Liďa naorkuje~~ Takže
můžeme jet do kampu a tam zůstat na večer
a pak jít spát (stejně jako ostatní).
Chceme navštívit Masajskou vesnici, kde
aby jsme viděli, jak Masajové opravdu žijí.
Liďa nám slibuje, že za 50 USD nám zastaví
a provedou foliáky vesnicemi, kolik si jen
budeme přít. a ještě si je budeme bez
omezení fotit. Souhlasíme a jede me tam.
Hlavně Jir kovi se nechce třet v kampu a
nic ne dělat. Mijí me plno pěkných
Masajských vesniček, ale zastavujeme až
u jedné, kde se uhněhlík auta Masajové
jako supička já na další turisty. Jen
co jsme zastavili, už nás líkají
* Během procházky dořadu je stýnou, jak je
taký už chladnější a jak se musí zrušit.
Říkají, že na výlet do Tanzanie vyšel zhruba
na 5.000 USD. Tj. že to není tak málo.
Tak ji říkají, že pokud to není pro ni
moc tak že může přijet k nám a užít si
půl roční dovolenou. Opakuje, že 5k se
ji zdá málo. Vzhledem k tomu, jaké jsou
všude poplatky to je možná pravda, ale

Na zechleli Masajové douvat. Dotázali se, že přistupují ~~ještě~~ pro turisty je pouze tato vesnice o cca 15 km jižně z naší zatahouji. Po ostatních u nás by jsme opět potřebovali speciální potvrzení, protože by se muselo vyběhat dopředu. Na místě nejsme zvědaví, tak se rozhodujeme, že douvat nepůjdeme.

Masajové jsou naštrani a vymyslí si, že jsme je štili a že ~~to~~ ~~chtějí~~ ~~zaplatit~~. Mícháme netatily, takže odjíždíme se smyšlenými pocity z Masajů do kampu. Průvodce i Tyňa jsou naštrani, že děláme problémy a že nejsme jako ostatní, co některý odpor adři se doporučeného scénáře.

Jirka stále pnutí stím, že nechce jít tak náčině promrhat zbytek dne v kampu. Bohatel jít alternativu do průvodce není. Donášíma do kampu a máme krátkou dobu s průvodcem, kde my mu říkáme, že nesplnil to co bylo slyšeno, on se zase vymlouvá na to, že jsme

se neptali na detaily. Zlobky není, jaký závor, ale boříma smiláda odudil Tyňa zpěta. Až máme do 2, kdy začne večer volno, který musí být strážit v kampu. Nikomu kromě Jirky to nijak extra nevadí, neboť jsou unaveni.

Potr s Míšou se jdou spolu sprchovat a pak začít jít do stanu, vruhlí sou, není dobře - má stěle (sta)du, tak raději odpočívá. Jirka se vydával sám

po hraně kráteru směrem dolů do kráteru. Cestou potkává plno Ptakuů a začíná vydat noční křik. Jirka se na 7, kdy se pomalu začíná servitovat večer. Jirka má poněkud chutná. ~~Po večerě~~ ~~naštěd~~ ~~je~~ ~~li~~ ~~při~~ večerě nám průvodce vysvětluje, že on je nejdelší (nejší) a že když bude chtít, tak nás může vzít celý ~~večer~~ den a navídíme zůdno zvíře. Bohatel je silně nepřijemný, ~~and~~ průvodce několikrát mění názor nato

co se smí a heslím. Například
náš ze začátku tvrdí, že povolení na
výjezd do kraje je jen na 1 hod. Od
tého času utrpíme až tak, až navrhneme
program naší tady my. Doblukujeme
se na to odjezd na 6⁰⁰ str., že se vrátíme
na teploty oběd a pak pojedeme do
Serengeti. Lidé tady ještě legandárně
věty, že pokud neodjedeme do půl hodiny
bude naše tady i koblížek. Potom
jsme rozdělili častěji dleali k oblíbenému.
Jedna spát s rozpačitým povitým.
Večer je klidný, ale co by člověk v
2.400 m čekat.

D13 So 16.1. Ngorongoro crater - Serengeti
Doblukovali jsme si snídani na 6:30 a koupili si
kuchaně podarilo čas dobrý. Jeli jsme si výhled
okraje v kempu a v sedm vyjeli. Dojedeme k
restupové cestě, kde nám obložený nanger koblížek
povolení a masožravé nahlas různé celky. Pomalu sestup-

ujeme do kráteru a políme si měre různé prvky.
U silnice vidíme dva žirafy. Projíždíme velkým stádem
sakoňů a reber, jsou všude kolem nás. Ke velké dle
vidíme malou dva lvy. Chvilku na to objeví náš
primok dva gepardy, ale opět jsou hodně daleko.
Pomalu se měříme lvy, ale jsou daleko. Zehneme na
vedlejší cestu, kde nejsou žádné zvířata (jsem pšhový)
ale je docela krásná krajina. Vidíme skupinu asi
15 ant, tak tam zarmujeme, ale domníváme se, že
lev samotář právě odešel. Ani ne klonem daleko
se nás směje stěhí - hned vedle silnice jsou dva
lvy - mladý lev s rudou křívou a lvice. Chvilku se
mám vrácon v chizi a pak ulehají do vysoké
trávy a máme po ptáček. Projíždíme savanou a
všude je hodně zvířat. Nejvíce je zde sakoň, reber a
buvoli. Vidíme i pšhový, antilopy, pšhový, jirero pře
brochi, v daleké skupině nosovců, slony a dle. Objevíme
hozeč od cesty i lvy. Zastavíme u jídel se sakoňy,
je tam spousta pláček. Chvilku po 12 zarmujeme slony
po klobáči silnici ven a krátkou se po půl jedné jíme
voda - - -

15. kempu náš čtvera kplej a opět dobrý odch. Po něm si rychle zabralíme slamy a pomalujeme balit auto a v 13⁴⁵ vyjdeme z kempu. Jedeme skrz zelenou krajina-ovčáckou se spoustou masajských vesnic, ^{kapovitém} měkké jsou nspirované pro národní turistu. Uhlada masajských krav a koz se střídají se sládky zebry a antilop, občas potkáme i krovce. Po asi 10 km ~~na~~ směr kopce a místo hornatě planiny nastupuje rovinná savana pokrytá zelenou travou a občas i nějakými stromy či keři. K tomu všemu dobrá řada krava migruje dlede zebu, pakuji a gurel, které plánu je podlé zvířaty kam jsou dle dle. Až se ani nechce věřit, jaké ohavné množství zvířat tady vidíme. Protože Godla vyhlásil, že bude muset jít ještě dále, jedeme opět dost pomalu a každou chvíli náš vůz přestane. Tak jsme na hraně mezi Ngorongoro a Serengeti náas. Jdeme se projít na místní kopec a Godla raději vyžene papouška.

Koupíme si tu lahvičku náas na večer a něco studeného k pití. I+V nechají v čističce vzhled v křižovatce. Po vyjetí formální pokračujeme parkem Serengeti. Je tu velké množství krtků, protože blázniví migrují se krtky o krtky vedle. Keč dojedeme do kempu, tak náš přívodce vezme ještě na krátké safari. Vidíme jeno krovce a pak dojedeme se stromy, kde na větvích spí dva lvi, party se jim honí ve vzdálenosti. Je to volně v okruhu příměti. Pak sítomně vedle pro změnu spí na stromě levhart, po chvíli se potkáme a sestaví dle, kde máme hned mizí se vysoké trávy. Chvilku před začtem jsme v kempu. Stavíme slamy, pokračujeme až po slunce a máme opět dobrý večer, krtky rybn. Váno mekčíme, necháme si ho na zbra. Jdeme v klidu, aby kam netrouhli krtky jídlo opice a pláci. Na rozdíl od Ngorongoro zde není elstina a můžeme si kempovat kampon. Je tu rovněž kpleji a lépe vidět krtky. K menší ležce ovrstvené distenci si dovolujeme smítami na 6:30. Spát jdeme dle. krtky

D14, Ne 17.1. Serengeti

V noci nás budí křik mšičních zvířat. Brávnoska říká, že to byli losi a lvy. Jovna šel v noci na odchod a viděl světlou otu, takže raději odskočil hned u stánu. Už před sebou nás budí křik v kempu, vidíme křik volavky hodně brzo, jsme jedni z posledních, co sedíme vyzpíváme, slunce už vyšlo. Sedou polkám pár antilop, velké stádo krovů a pak i velké stádo olouhů. Pokračujeme skrz planinu a jítka obžerů v dálce geparda. A není sám, má s sebou tři kotátka. Projede přes cestu kousek před naším autem a pak si lehne do trávy asi 50 m od silnice. Fotíme jako o čert a pozorujeme dalekohledem. Káš přivodí hned blásk náš obžer odskočil autem. Asi půl hodiny pozorujeme gepardy a pak pokračujeme. Při jedné ke skupině stá, kde jedno auto pozoruje na stáde levharta, dlouho tam nevydrží a emizí v houšti. Objedeme stádo a objedeme levharta. Asi hodinu a půl ho pozorujeme, pak odpotínos na stáde, ve stánu, jak se potouží soubit plavý a

antilopu (neopřít), všichni máme přes sto fotek levharta. Baráča. Mšič sledování umění a na bodím si schrupne na radní sedáče. Od levharta kličkuje okra savanu, občas zahlédneme antilopu či pštrosa. Vracíme se do kempu na oběd. Po obědi jedeme na safari směrem k mšičním kopcům. Krajina je moc pěkná, ale zvířat tam moc není, nejvíce impaly a širafy. Začínáme na vyhlídce na řekou a pozoruje tři levočtygry. Jedeme kousek dál, kde je řeka širší a plaví krovci. Vyhlédneme je pozorovat skro půl hodiny. Pak jedeme nížou cestou křídlem lesu kde solva projedeme, hodně to hází a nejsou srost žádná zvířata. Po asi mnohé hodiny se vracíme na hlavní cestu a pak odbočíme na cestu podél řeky. Zhlédneme levharta jak se jde asi napít, emizí

v kaňonnu řeky, čelíme 5 minut, ale už se neotáčí.
Po chvíli Petr objevil ve výhledě krásný hora, je vidět jen
tedy vstane a protáhne se. Jak si lehne, tak smíní
v hrůze. Chvilku čelíme, ale vidíme již kus vedle
přesahovat se hrozi. Jdeme dál a kousek od silnice
povíán výhled se stromů lehoučce, chvíli ho houpá
a pak triumfálně obsadí jeho místo na stromě.
Se západem slunce ~~si odíme~~ se vracíme do kempu.
K večeru si otevřeme láhev vína, chvilku posedíme a
jdeme spát.

D15, 18.1. Po Serengeti - Stone town
Snídaní máme už v řesl, ještě před snídaním
vyrazíme na poslední safari. Najdeme si pěkné
místo s akácií, kde pozorujeme více pěkných vyhlídek

slunce. Pak jdeme skrz krásné louky v měkkém
ovčáčkém stádu máme též kousek nára lehoučce.
Zároveň začínáme řídit ale nevídáme, občas vidíme
hodně malého zvířata, i krajina je docela nudná, je
to rozhodně naše nejšpatnější safari. Zazili jsme ~~na~~
množství a pak Godhoun jede opět do kempu
jako blázen. Tam nás čeká branka, rychle balíme
batohy a plavky a vyrazíme na ležáky. Godhoun
pokračuje velice staré žiraf. Na ležáky jdeme v půl 11.
Pilella si odskočíme naše zvířata na dennímu sání
si malou rannou pod brvou ležadla, loučíme se
s G+G, dáváme jim povinné opožďování (Godhoun
20+30=50, Godhoun 15+15=30). Poxedáme do ležadla
a odlehneme po prázdné rannosti. Vlehneme přímo přes
koberce, kde jsme byli na prázdném vyhledu. Před příchodem

v družke to trochu lakot. Bo ~~si~~ chvilu čekání nedopoujíme
do jiného letadla, dobře vidíme Mt. Meru, Kilimanjaro i
lokalit v mračnech. Ze Stone Town nás odveze taxi
a letíme do Garden Lodge ca 10 dolarů. V hotelu mají
jsem Petrou rezervaci, ale nevadí, místo volných pokojů
máji dost. Vycházíme se, dáme si sprchu a myjeme do
místu. Dojdeme na pláž před hotelu Jambo, na jejíž
terase si dáme prochůz oběd a pak se vykoupeme na místní
pláži. Po koupeli si trochu projdeme město a místní obchody
se směřuj. Vrátime se do hotelu dát si sprchu a pak
jdeme na večeři do restaurace Livingstone. Uhlí máme
přímě v pláži na pláži pár metrů od moře. Proti
parádě. Jídlo je dobré, ale drahé, celkem pěkně kvaší
130 kile tihle, tj, asi 2000 korun. Po večeři se vracíme
do hotelu a jdeme spát.

D16, Út 19.1. Zanzibar - Prison island
Noc úplné šilky, celou noc
hasí generator. Jirka nosí víčko, Honza
protrhává, je mu teplo, Jirka louže se
vadí, neplave štěně větráky. Na štěstí
žádní komáři. Zato Petr s Honzou spí rot
problém, mají okno na druhé straně
a hostýjí generator. Zato jsou všichni jsou
roztřáni od komárů a to si dali síť okolo
postele, které si Honza s Jirkou naházeli.
Konečně 6 hodin vlny a Jirka i Honza
vyráží na východ slunce a ranní procházka
městem, ve městě plno lidí, potěšena
děti jdoucí v uniformách jdoucí do školy,
jiné hasí vodu (rododend tu není standardem)
proplétáme se malými uličkami,
aby jsme poznali „skutečný“ život.

Li, do různé chodí sem a tam, poskakuje na
ulicích. Na které uličky jsou i ráno
pěkně posunuté. Chytá se nás jeden
místní, který nás provází

D17, SE, 20.1. Zanzibar - spice tour

J+J spí už lépe díky náhradě a pořádek nemají
žádné romány, P+M si lehnou daleko později a
lépe usnou díky mobilnímu a od té doby, co začne
nové stěhování nepřibývá. Bohužel v noci P+M
je jen na vzhled, ale se tohle ale klidně může vyspat.
Umidani máme na střeše hotelu kolem osmé, sluníčko
už začíná pářit, Míša máe jízdu a Louisa ráde
bojovně se opalují. Okolo léžejí dva barani a mají
se něco divat. Umidani je úplně stejná jako včera -
omelka a dvěma kočky, stěna dřevem, malý banán a
koněk ananasu. Po umidani rychle zabíjíme a dle
nás v den už nezbývá článek náš papíru (nahodily
leštiny - místní herní pro nahodilce turistů). Přibíval
sice, že nás minutu odveze přímo od hotelu, ale
jdeme s ním jen dvě minuty přesť ke kameládě
odkud se odjíždí. Kousek se začíná dělat večer
a schovávalme se ve stínu. P+M opíjí cenný dopravní
do Malemu. Chlapek tu \$50, ale nahodil nám nádherný
má vzhled. Louisa. Rest. Malen za \$50 na noc

Majitel cestovky si nás vezme shanon,
polce polce za \$13, odleh \$15.

ne stěhování jímání. Necháme si to prožít hlavně.
K 9:30 odjíždíme, je nás celkem deset turistů,
s námi se drví asi 50 lety Polak. Na farmě jsou
za sebou hodiny, přirode mluví, velice dobře
anglicky. Kousek u vchodu se k nám přidá černoš
černoš, který nám vypráví o svých kormot na ten
~~svět~~ vzkazy koření a k tomu nově listu a pak
vypráví z listu rukou (může se to, že léze každý!).
odděly (mávaný, kovaný, přivěšlý) a navíc pomáhají
přirode. Vzhled je hodně zajímavý, od svého dostáváme
hodně vzhledu nebo přirode. Navíc vzkazy dostáváme
do kůže. Polyné vidíme jak u nás mluví
vítěz, pepi, kavi, křídlat, vanilla, kůže, kardamon
a další různé známé koření. Vzhled dostáváme různé
místní ovoce - jak buniť, durmian, listy, kardamon
(s ten buniť) a vyprávějí ananas. Na ráve nakupuje
me u oběda různé koření jako smetana. Petr koření
vřeme vanillou krmí. Divíme doprovodu dýho a
J+J jim mají euro více na místní sílky. Po polstní
opouštíme plantáž, krátce se zastavíme podívat do
ruin, sultánongil krmí a pak se konečně přesouváme

Na štět se musíme vrátit, sedíme na lóžě na kempu na
koleci, jsme dvě skupinky po pěti, každý dostaneme tři
plastové mísky, v jedné je okurčená ryba, v druhé
selenina s kavi kotosovou omáčkou a ve třetí místo je
aromatizovaný olivový olej, který ne každému sedne.
Jídla je dost i pro jehně. Po obědi pojedeme kousek
po vzhledu krásné silnici ke karlově jezírku. Výchni
platíme vstupné 1000 Tsh, ale kupujeme toho, protože
jezírko není vůbec zajímavé. Pak jdeme na pláž a
hned se jdeme okoupat do moře, protože venku je
pěkný vedro. Pak mělo od břehu jít pěšáček
korálek, škoda, že nemáme s sebou snůchlovací věci.
Přeploveme korálek a plaveme dál od břehu. Moře
je teplé a čisté. Míša po pěti minutách vybere,
kličku jít tam asi půl hodiny. Když už jsme
skoro u břehu, tak šloupa šloupne na jehně. To je teda
pech. Kolik lidí vytrávíme zpět do Elone Town.
Výhled se nám vsem moc líbil. Ministr má
kavárnu dlema k hotelu. Výchni si dáváme spršku
J+J rychle dobavují balení, loučime se a jedeme
kautem na letiště.

První se dříve odpočinou v hotelu a pak vyrazí na místo
přes pro vanilku. Dnes se všichni potěší cyklistům se
emrulinou a každý si dá jeden namel, jsou výborné.
Na břehu hned v prvním stánku Petr koupil vanilkové
lucy. Tyce mají o kous vedle lepší a levnější, ale ne
máme nakupeno. Přidáme pár lóž, mša ještě
avazí nákup křehčového oleje, ale ohadit ji dímě balení.
K břehu přidáme po dvou nové silničky a na
silnici k povrchu. Kupujeme si studenou vodou (to
je bez elektřiny dost vzácnost a úplně se ohadit) a
jdeme si přidat novou rychlou povrch, kde jsou tři
okružky s obrátky pro turistky. Vracíme se na pláž
a pokračujeme kousek dlema do moře. Dnes jsou na
obzoru mraky a tak to není tak hezké jako včera.
Míša má už hlad, tak se přesouváme do Livingstonu,
kde si můžeme dát svůj oblíbenou rajčatovou polévku a
Petr si dá špagety s mořskými pokrmy a
studenou kávu. Mořská voda tam nepochutáváme,
protože mša chce jíst obilné lóž do polévky, ještě
se zastavíme podívat do vedlejšího portu na město
okružky. Po druhé silnici si dáme pivo s kausem

a celobádon. Je to baník s milbou a křídle směřují
na pohybu. Je to moc dobré. Ještě si dáme kus
rybníka a chvilku a jdeme zpět do hotelu. Po
dlouhém váhání jsme se rozhodli zkusit Malembe
a jet místo toho do Jambiani a najít si ubytování na
místě. Dopadlo nám náhodou na B7 illegit na ulici,
když směl po nás náhle přijít. Jdeme hned spát,
vstáváme až ráno.

D18, Čt, 21.1. Stone town - Jambiani

Vstáváme kolem půl sedmé a balíme věci, jde to
náštěstí dost rychle. Ale máme problémy to
naučat do karavanel. Chvilu po sedmé jdeme na
smídání, sedneme si na druhou stranu střechy,
kde se mluvíme mezi domy vidíme moře. V osm
až na nás čeká minibus. Míša platí ubytování
a šikovní a kloví nás natáhnout, ale Míša
se nedá a platí 53 kic, což odpovídá kursu.

Minibus je plný turistiků. V Pabem se německy baví
místní černoch, který už 9 let žije v Hannoveru.

Vychází nám svoje ubytování, kloví tam volat
mobilem ale mají plno. Cesta ~~stále~~ ubíhá dobře
a za hodinu vyrazíme velkou skupinou v Paje.

V německém černochem se jdeme podívat do Blue
Digger, je to tam hezké, ale opravdu mají plno.

Užijeme další bungalovy, všude mají místo, ale
Míša se moc nelíbí, jsou většinou trochu nepřívětiví
lani. Dojedeme až do nejvzdálenějšího resortu
Red Monkey, kde po chvíli váhání nakloníme. Petr
ještě čeká rozumný od dvířka, která právě odjíždí.
Máme chatičku s terasou a vlastním vchodem a
sprehem asi 20m od moře. 2 posle vidíme ^{a slyšíme} skvělé
okno moře. Námí máme ještě jednu postel na
válení na terase. Uloží to tu 40 dolarů za noc.

V ceně je i snídaně, kafe a čaj v průběhu dne zdarma
a taky internet, který ovšem funguje jen večer když
běží generator. Chvilky jsme tu sami než se ve vedlejší
chabě ubytují dva Angličani. Jednou radou na
kráse je místní pláž. Je velice mělká, je zde docela
hodně rás a při odlivu se voda posune asi 500 m
od břehu. Odpovíme si po náročné cestě a vyhlášení
ubytování a jdeme do moře. Protože vicholí odliv, jdeme
se projít pěšky po písku po kolena se vodě. Na oběd
razíme do nejbližší restaurace Coral Rock, která
je na skalním výběžku do moře. Míša si dá seafood
polévku ^{+ maso angličtina} (Petr si dá fish burger s hranolky). Polévka
^{i maso} je vynikající, ale burger nic moc, vyniklé maso
a zaldné zelenina. Petr aspoň vyloží občerstvení, když
nemají salát ani rajče. Aspoň tē mají dobrou kávu
kterou je jasno a měkko. Míša si jen pít kávu, Petr

odpoledne odpovíme pod slunečnicí, Petr dopisuje
deník, Míša chvilku luští květinu a pak spí. Po
obědi odpoledne se vrátíme vracet voda a jdeme si
kaplat do moře. Dohlédneme si příjemně kola na ráho,
stojí to jen 5 dolarů za kolo. Když se vrátíme jdeme na
večeři opět do Coral Rock. Jedeme zase přímo u
steveného okna, ale teď máme pod sebou vodu a
příjemně tam fouká. Zařepí nám snítek, kterou musí
místní kuchyň vyměnit, protože rychle hoří. Petr si dá
krevety s citrónem a česnekem, Míša vyčistí plátek
krevety jsou vynikající, polévka taky. Konečně mají
křesadlo dřív (v goliše nebyl), ale Míša nechutná.
Míša si dá ještě palačinku. Před deštěm jsme spali,
Míša jde spát, Petr ještě asi trochu surfuje po internetu.
Kupíme si SIM a přede spánkem. Po chvilce laborování se
nám podaří i dát malý telefon a balení do fotek.

D 19, Pa, 22.1. Jamblani - Paje

Peli voláme chvilu po šesti a jde fotit rybníček slunce.

Chvilu na to vyžere i Misa. Na horizontu jsou trochu mraky, ale i tak je rybníček slunce moc pěkný. Vybereme si nejlepší dvě kola, Peli si chvilu napláve a jdeme na snídani. Dáme si místní buchlové pečivo s marmeládou a voce (meloun, ananas, papaja). Pak nám přinesou chapati s vajecem omáčkou, které jsme předtím napam, Misa si bere kus chapati s sebou. Jdeme na chvilu do moře dlehd je púhiv. Kocháme a vyprávíme na role. Jdeme po jedné asfaltu kúnti bez aut, sluníčko do nás pere. Po asi 5 km odbočíme k moři, chvilu si odpočineme ve stínu a pokračujeme dál po pláži. Blud je při odhlin kordy a jede se dobře. Je asi 150 m musíme přemíst kola přes kamery. Je hrozné vedro,

tak zastavíme u skupinky cyklistů a jdeme do moře. Je sice horké měkké, ale ústí bez tás. Káčíme se a jdeme hledat něco k otěchu. Peli se dá do řetě se starším Němcem, který říká jak tu měli autohání. Nedoprovázíme nám první nejhláší restauraci, tak hledáme dál. Je hrozné vedro, chvilu nám voda a nic se nám nelíbí, tak se musíme do první restaurace na pláži, objednááme oceani salát, chobotnice s coco-curry omáčkou a palačinky s banánem a čokoládou. A nejchutnější velkou studenou vodu. Obsluha je jako všude pomalá, ale jídlo je vynikající. I čerstvý ananasový džus. Po obědi odpočíváme na lehátkách ve stínu vedle restaurace. Peli telefonuje s bráčkou. Kolem tříty pokračujeme dále do Paje, ale slunce hrozně pere a po chvilu zabereme zpět

D20, So, 23.1. Jambiani

Dnes je po ránu ještě více mrholí než včera, takže nemůžeme fotit. Petr si jde zaplatit tobáček je moře vysoko a pak jdeme na snídani. Míša si dá dvě chapaty s medem, jednu si bere o sobě. Během snídani se na pár minut přestane dešt. Po snídani jdeme oba do moře, mraky se začínají třhat a dělá se zase hezky. Celé dopoledne se procházíme a před odjezdem se jdeme projít do moře, dojdeme až do místa kde začíná hloubka. Uvidíme mramor Coral Rock, Míša má vředeňon rajčatovou polévku a zeleninový salát. Petr si vybral z denního menu krevetky s rajčím pilavou a rajčatový salát. Po obědi odpočíváme ve stínu, pak se jdeme zase projít do moře, Petr si koupí ještě bere foták. Kolikrát vyjdeme na pobřeží

po vesmíre, Peli kupuje bafu a čaj, nabouráme do
pár žemíň restaurant na menu, ale neosloví nás
buď menu nebo prostředí, takže skončíme opět
u Coral Rock. Je to naše poslední večere, tak se
plánujeme přes kapsu a dáme si na \$35 celého
lobstera. Je moc dobrý. Peli si dá 2 měrné slevky
bílých. Po večeři jde Mira spát, Peli se na chvíli
stane na internetu a jde taky spát.

L21, Ne, 24.1. Jamiani - Nairobi

Miša špatně spí, langusta se jí mrská v žaludku.

Přes noc dojde voda, Peli jde ráno nabrat vodu do moře na opláchnutí. Brzy ale pustí generator a včera

rase leží. Miša má hlad a jde na snídani

hned na sednou. Máme chapat s medem, Miša si

tam dá navíc banán. Pak pozorujeme opichy na

stromě v našem areálu. Chvilí se valíme venku a

pak jdeme do moře, protože zrovna nebude pršít.

Ráno bylo úplně ráženo, ale po devátě se to rážná

ubírá. Sledujeme, Peli dopisuje deník a Miša luští

hřístky. Kolem devátě jdeme do moře. Tenkrát už je

jasno a rážná se dělat nedá. Jíme tak 30 m

od břehu, když Miša začne přes tři nohy medusa.

Když jí to bolí, víc než když bolí voda, začínáme se

na břeh. Černak nám na to sedne a doporučí

linetku. Miša má strach hlavy o pupíček. Nastěží

intenzivní bolest brzo poudí. Peli si jde ještě

razovat do moře, ale jen se namočí končet od břehu.

Y medusa se dnes vzbudil pytel, napůl už

15. Jíme malí 1-2 cm, a modrým okrajem a jedním

modrým chapadlem 5-20 cm dlouhým. Dnes už nás

do moře nic nedostane. Kolem 11 se přesuneme do

loul Ro-2, vyhledáme její chůvi a chvilí se polohu

afričský bronze. V půl jedné jdeme na obed, Peli si

dá rytmus krevních teplot a průměrnou salinitu

plněnou seafood, Miša má minestrone se spoustou

cebule, kterou moc nemusí a jenne arabská, které

jí dost ráda. Jístě moc si nepohodlíme, ale

napraví jsme se prostě. Přesuneme se k moři

chabrice a z posledních sil se natáhneme na postel
na verandě a odpovídáme. ~~Chvilí před brát občerstvení~~
sahat.

Petr jde zaplatit nabytí a
nás naše poslední síly a zbytek doplatí v dolárně.
Ujišťuje se, že náš číča vyvedeme ve tři, ale číča
je objednaný na čtyři, Limon mu volá a
řekne už přijede co nejdomně - prý v půl čtvrté. Asi
na hodinu se natáhneme a chvilí před brát občerstvení
balení a dáme si ještě sprchu. Míša nervózní, ale v
15:45 dorazí slušně vyzdobené auto a fiáče na
letišti. Letka utíká rychle a za několik hodin tam
jsme. Po chvilí dohadování nám chlapík odbrání věci
až do Prahy, snad to nefunguje. Prohlédneme skrz
kontroly, na rentgenu se jim nelíbí. Míša lelebožlivá,
ale po chvilí rekonsolidaci nás pouští. Čekáme v dveřích

první čekárně hned vedle letištní plochy. Projdeme si
místní obchůdky, Míša si koupí hráškový olej a
před vstupem pánova nástup, dojdeme po letištní ploše
až k letadlu. Je to dvoumotorový vrtulník. Ihned jsme
na čas, krásně vidíme Prison Island kde jsme
snorklovali. Pak je vidět Kili, ale už v šeru.
Let je klidný a rychle mlet. V Nairobi na letišti si
projdeme pole obchůdků a zaplatíme se vstup do letištního
sálu. Plátní \$20 za káču 3 hodiny, ale nechají nás
ať až do tří za \$30 na osobu. Dáme si jídlo a pít
a budlo nás. Míša neme a spí až do půlnoci, Petrá
se spát nedá. ^{D22 25.1.} Po půlnoci jde Petr využít palubní vstupky,
ale nic to tam není, akorát přijde v rozjímavý rávec
fotbalu. Tjeden jde Petr okusit to ková a po téměř
hodinovém boji uspije. Po brát opouštíme salónek a

jdeme na gate, ale letadlo ~~přiletí~~ až za 15 minut.
Ještě dlouho čekáme než přijede auto na tankování,
nastupovat začíneme až v 4:30 a letíme až v 5:00.
Let je celkem v pohodě, chvilku to hází, ale jen málo.
Pod námi je krásně vidět poušť a pak ranní země
Hong v Turecku. Přistáváme v 10:45, předsa se
stojíme u chodby, tak nás nasměrou do vyvazovacího
autobusu. ^{Ještě čeká sníh a znečištění ve sněhu.} Nemáme žádné lepší věci a slepeme kovku.
V 10:55 nás vypraví autobus na terminál a
v 11:10 je náš další let. Užijem chvilku jdeme dle
přes přílet terminálu, předtěkujeme frontu u
rentgenů a jako poslední nastupujeme do busu.
Měly nás odvést do letadla. To bylo o půl. Ještě
letadlo stojí dalších 45 minut, pilot hlásí opoždění
kvůli sněžení v Istanbulu. Necháme si nastříhat

letadlo ~~se~~ zapalíkem proti sněhu a vyletíme s 2 h
opožděním. Let ubíhá rychle, jen došel kilek blíž
si Misa chtěla dál. Zůstane kritičky a krajně
karky na počítači. V Chaze jsme kolem příletu,
na rozdíl od našich kamarádů, která ani nezvolala
přestup. Pavel přivítal Misa lepší oblečení, Misa
popadá olva euforie, že jsme doma a že má něco
lepšího na sebe. Pavel nám přijal Fabii, stáváme
se pro pětinu v Berlíně a před pátem jsme konečně
doma ve Zvoli. Ještě se probudíme přílet metrou
příjezí sněhu a naše 26hod letová analýza je konečně
u konce. Dává!

KS

MARIA RIEKS

MARIA@RIEKS.DK

JAN - KIZITO - Because You TUF one.

PEPR - MPOLE - Your Very Slow

JIRKA - MSHAPU - Very Sharp to Speak.

Murkiepeter @ Yahoo . com

Full NAME SOSPETER ZAKARIA

Email sospetez@ yahoo . com

M

primary guide

80 - 120

sec. guide

70 - 100

cook

70 - 80

waiter

50

summit porter

50 - 80

porter
stampika
osoka

40 - 50

360 - 480

120 - 160